

[Dræbje]

skibsstørrelser. Derfor må den fremtidige indsats på vandområdet i højere grad koncentrerer om at genetablere naturlige kredsløb for vandet.

På luftområdet er der opnået resultater i retning af en mindre forurening – jeg kan pege på oliefyrsindsatsen, på bly i benzinen m.m. – men samtidig betyder det stigende energiforbrug generelt og den stigende kulandvendelse i særdeleshed nye problemer med både svævestøv, svovl og kvælstof, så vi ikke i dag kan hævde, at for luften er problemerne blevet mindre.

I disse dage, hvor der jo er inversion, kan man læse, at der er trusler om direkte sundhedsfare, men jeg synes, det er værd at gøre opmærksom på, at i forhold til målsætningen i miljøbeskyttelsesloven er det nok naturværdierne, som er det mest sårbare, det største problem. Selvfølgelig er det nødvendigt med internationale aftaler, men f.eks. omkring kulfyringen er der behov for selvstændige danske initiativer, så vi mindsker luftforureningen.

Også det tredje element, jorden, indeholder stadig problemer. Vi genbruger for lidt, har stigende problemer med det vanskelige affald, dvs. kemikalier, og vi har i nogen udstrækning – ja, måske endda i stor udstrækning – gravet fortidens synder ned. Samtidig skaber selve rensningen nye problemer. Vi producerer slam, flyveaske og måske ved afsvovling også store mængder svovl, som vi vil få svært ved at slippe af med.

Til disse tre elementer skal jeg føje en enkelt bemærkning om støjen, hvor der jo heller ikke kan påvises nogen egentlig forbedring. Så selv om vi må anerkende, at der i kraft af den indsats, som er gjort inden for miljøbeskyttelseslovens rammer, er opnået resultater, er der altså ikke nogen som helst grund til at mindske indsatsen på miljøbeskyttelsesområdet.

Loven er som bekendt en rammelov. De manglende retningslinjer i loven, manglende præcisering af bestemmelserne i loven, var en af hovedårsagerne til, at det radikale venstre i 1973 ikke kunne støtte den. Vi synes, det er skuffende, at der ikke i erfaringsperioden med den første lov er blevet skabt muligheder for i højere grad at indbygge egentlige retningslinjer, lovbestemmelser fremfor rammebestemmelser, i selve lovteksten.

Situationen er så den, at både den nye og den gamle lov står og falder med, om den administrative indsats er tilstrækkelig god. Vores hovedindtryk er, at der ofres for mange kræfter på de små sager, medens der sættes for lidt ind på de store. En forenkling af sagsbehandlingen ved de mindre betydende sager ville efter vores opfattelse være et vigtigt skridt mod en større folkelig forståelse for miljøindsatsen.

Vi skal med andre ord bekæmpe det opvoksende miljøbureaukrati. Ganske vist har vi bemærket, at ministeren i sager vedrørende miljøbeskyttelsesreglementet ønsker at begrænse klageadgangen. Vi mener, at der er behov for en mere vidtgående forenkling i de mindre betydende sager. Det er bl.a. efter vores opfattelse urimeligt, at koordineringen af en byggesags offentlige godkendelse påhviler bygherren og ikke de offentlige myndigheder. Ikke engang inden for miljøministerens område kan man få en samlet godkendelse af sin byggesag i forhold til planlovgivning, miljølovgivning og fredningslovgivning. Sammen med de ofte meget lange behandlingstider – hvis tre instanser er inde i billedet, kan det meget let blive til et års tid – er det nok en af de væsentligste hindringer for en større og bredere forståelse for miljøloven.

Til gengæld vil vi sige ministeren tak for, at han på et andet område har vist forståelse for det folkelige i miljøbeskyttelsen. Det gælder udvidelsen af klageadgangen til også at omfatte nogle væsentlige miljøorganisationer, og det gælder den tilsvarende udvidelse af sammensætningen af miljøankenævnet. Der er tale om opfyldelse af tilsagn, som tidligere ministre har givet det radikale venstre ved afgivelse af betænkning om miljølovgivningen. At udformningen så ikke er helt i overensstemmelse med, hvad vi har ønsket, er noget andet; det vil vi se nærmere på i udvalgsarbejdet.

Den del af administrationen, der omfatter tilsyn og kontrol, indeholder flere problemer, end det fremgår af lovforslaget og bemærkningerne. Der er for mange eksempler på, at tilsynet på vigtige områder svigter, og det er et spørgsmål, som vi ønsker nærmere belyst i udvalgsarbejdet.

Endelig skal jeg om administrationen slå fast, at det i en række tilfælde har været meget utilfredsstillende at konstatere, at bøder-